

Η Ελλάδα των άκρων

Του Μπάμπη Παπαδημητρίου

Η μεταδικτατορική Πολιτεία, από την 25η Ιουλίου 1974 και μέχρι τα ζημερώματα του Σαββάτου 28 Σεπτεμβρίου 2013, υπήρξε σε υπερβολικό βαθμό ανεκτική. Τα όρια της δημοκρατικής συγκατοίκησης έπρεπε να ήταν σαφή και η τιμωρία όσων προκαλούν τη δημοκρατική τάξη, ευανάγνωστη και παραδειγματική. Ωστε να μην ημπορεί ο εξεταζόμενος για εγκλήματα βουλευτής Παπάς να υβρίζει μέσα στη Βουλή, λέγοντας ότι η πτώση της δικτατορίας είναι «η απαρχή των σημερινών δεινών»!

Ο συντηρητικός Κωνσταντίνος Καραμανλής, με τις πεποιθήσεις του ενισχυμένες από την υπεροχή των μεγάλων δυτικών Δημοκρατιών και με το μυαλό στην Ευρώπη των ελευθεριών, έκανε χωρίς ανταλλάγματα το μεγάλο βήμα της συμφιλίωσης.

Δυστυχώς, η Ελλάδα του 1975 δεν ήταν έτοιμη να ζητήσει ως μια ανοιχτή κοινωνία. Ο κανόνας δικαίου, δηλαδή η αναγνώριση του νόμου ως κοινού ορίου των πράξεών μας, απουσίαζε σχεδόν παντελώς στα μεγάλα λαϊκά στρώματα. Σχηματισμοί που

αναζητούσαν περιπτώσεις «δικαιολογημένης ανατροπής» της συνταγματικής τάξης συμμετέχουν από τότε, χωρίς κανένα εμπόδιο, στις εκλογικές διαδικασίες.

Είναι χαρακτηριστικό πως κανένας από τους οπαδούς

Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ

της «ανυπακοής» δεν σεβάστηκε τη μεγαθυμία της Δημοκρατίας. Συνέχισαν να πολλαπλασιάζουν τον ιό του μίσους προς «την αστική Δημοκρατία και τα όργανά της».

Με διαφορετικούς όρους και, ευτυχώς, άλλες αναφορές, τα ίδια έκαναν και οι φίλοι των δικτατόρων του '67. Για αρκετά χρόνια, οι εχθροί της Δημοκρατίας έγιναν «διακριτικοί». Πέρασαν πολλά χρόνια μέχρι τη στιγμή που ο Γ. Καρατσα-

μανλή. Από εκείνη την περίοδο, η άκρα Δεξιά κυκλοφορεί προκλητική και πολλαπλασιάζεται. Πολύ πριν η οικονομική κρίση συγκλονίσει τα θεμέλια της Δημοκρατίας.

Εχει σημασία να κατανοήσουμε ότι η εκρηκτική ανάπτυξη της επιρροής της άκρας Δεξιάς διευκολύνθηκε από την ανοχή που αποδεδειγμένα επιδείκνυαν η δημοκρατική τάξη και τα όργανα της Πολιτείας σε έκνομες ενέργειες που καλύφθηκαν υπό τον μανδύα ενός δήθεν αριστερού εξτρεμισμού. Ο πρώτος που έπεσε στην παγίδα αυτή ήταν

το σημερινό κόμμα του ΣΥΡΙΖΑ, επειδή δεν ξεκαθάρισε ότι η συμμετοχή των «Κινήματων» στις γραμμές του δεν θα ξεπερνούσε τον ίδιο πάντοτε κανόνα του νόμου. Αντί να μετατρέψει την οικουμενική οργή για το φονικό του 2008 σε ομόθυμη απαίτηση για την αμελικτή εφαρμογή της τάξης, μπερδεύτηκε σε ανυπόστατους και ακατανόητους διαχωρισμούς αναμεταξύ αιτιών της βίαιης άρνησης του νόμου. Συντήρησε έτσι τον μύθο μιας χώρας που σπαράσσεται από τη δύναμη των άκρων της.

Η ΑΥΓΗ

Όπλα, TV και χρήματα: τα πλοκάμια της Χ.Α.

Τα μέσα ενημέρωσης τροφοδοτούνται με πληροφορίες για τη δικαστική έρευνα σχετικά με τις εγκληματικές ενέργειες της Χ.Α. Το δικαιολογημένο ενδιαφέρον της κοινής γνώμης όμως δεν εστιάζεται μόνο στις αποκαλύψεις για τη δράση του φασιστικού υποκόσμου. Οι πολίτες ανησυχούν για την έκταση των διασυνδέσεων της Χ.Α. στα σώματα ασφαλείας. Όπως προκύπτει και από τις όψιμες παρακολουθήσεις της ΕΥΠ, ακόμη και μετά τη δολοφονία του Φύσσα αστυνομικοί συμπαράσπονται στον ομαδάρχη της Νίκαιας, που κατ'ουσίαν καθοδηγούσε τον ή τους δολοφόνους.

Η δικαστική έρευνα πρέπει να επεκταθεί στις δεξαμενές εξοπλισμού της Χ.Α. και στους οικονομικούς ενισχυτές της. Έχουν διατυπωθεί ερωτήματα σχετικά με τη διασπορά δεκάδων χιλιάδων όπλων, τα τελευταία χρόνια, μέσω των σκοπευτικών εταιρειών. Επίσης έχει καταγγελθεί η δράση ψυχιάτρου, στελέχους της Χ.Α., ο οποίος διευκόλυνε την απόκτηση άδειας οπλοκατοχής ή οπλοφορίας. Παρά τις καθυσταστικές δηλώσεις του υπουργείου Άμυνας, παραμένει ανεξιχνίαστη η υπόθεση της εκπαίδευσης που πρόσφεραν απόστρατοι, έφεδροι ή και ενεργοί αξιωματικοί σε μέλη της Χ.Α. Το ξήλωμα, λοιπόν, της εγκληματικής οργάνωσης δεν αφορά μερικές δεκάδες ηγετικά στελέχη της. Αφορά τα πλοκάμια που έχουν εγκατασταθεί στα σώματα ασφαλείας και τον στρατό.

Οι σπόνσορες επικοινωνίας της Χ.Α. αποτελούν άλλο ένα κεφάλαιο για έρευνα. Παρά τον καταγισμό πληροφοριών, δεν μάθαμε ποιος καναλάρχης διαπραγματευόταν να ανοικιάσει το κανάλι του στη Χ.Α. Ποιες εφημερίδες και ΜΜΕ υπέθαλψαν, ακόμη και με δημοσιεύματα life style, ιδεολογικές στάσεις και ρατσιστικές πρακτικές των ακροδεξιών; Ακόμη και χθες γνωστή τηλεπερσόνα, που είχε πρωταγωνιστήσει στη μεταμεσονύκτια προπαγάνδη εν σώματι της Χ.Α., αμφισβήτησε τη δικαστική έρευνα. Το πρόσωπο αυτό συμπτύσσεται στη θυματοποίηση ή και

ηρωοποίηση των εγκληματιών. Χορηγοί επικοινωνίας και χορηγοί - οικονομικοί ενισχυτές από τα σπλάχνα του μεγάλου κεφαλαίου συνέβαλαν στη δημιουργία του προφίλ και την οικοδόμηση της εγκληματικής οργάνωσης, προσφέροντάς της πολιτικό προκάλυμμα. Μεγαλοπαράγοντες του αθλητισμού άφησαν ανοιχτές τις κερκίδες, ώστε οι νεοναζί να στρατολογήσουν μέλη από τις ορδές των κούλικαν.

Η εξάρθρωση, λοιπόν, της Χ.Α. δεν είναι έργο μόνο της δικαστικής έρευνας, επεκτείνεται στην ανατροπή πολυδαίδαλων σχέσεων εξουσίας. Κυρίως όμως στην καταπολέμηση ισχυρών ρατσιστικών προτύπων ευρέως διαδεδομένων στην κοινωνία. Είναι η δύσκολη αντιπίθεση μιας νέας πολιτικής, με δημοκρατική έδραση και κοινωνικές ευαισθησίες, που έρχεται αντιμέτωπη με την αντιπολιτική. Γι' αυτό είναι εξαιρετικά ανησυχιακό το γεγονός ότι στενοί συνεργάτες του πρωθυπουργού υιοθετούν ακόμη και σήμερα τις ιδεολογικές συντεταγμένες και τις εμφυλιοπολεμικές τακτικές της Χ.Α., όχι μόνο για ψηφοθηρικούς λόγους, αλλά γιατί πιστεύουν ότι οι χρυσαυγίτες είναι άσωτοι υιοί της κοινής οικογένειας της Δεξιάς, αναγκαίοι δυναμικοί εταίροι στη στρατηγική της έντασης με στόχο να ανακοπεί η άνοδος της Αριστεράς. Ασφαλώς, όμως, οι διάφοροι Φαήλοι δεν εκπροσωπούν τη μεγάλη πλειονότητα των συντηρητικών πολιτών, ούτε το σύνολο του πολιτικού κόσμου της συντηρητικής παράταξης.

Η περιθωριοποίηση της Χ.Α. είναι κατ'εξοχήν πολιτική υπόθεση, που δεν μπορεί να φέρει σε πέρας η πολιτική ελίτ του Μνημονίου. Έχει απαξιωθεί και η αξιωματική της για συστράτευση του περίφημου «συνταγματικού τόξου» αποσκοπεί στην ιδεολογικοπολιτική απονεύρωση της Αριστεράς. Εξυπηρετεί τη μηδενιστική θεωρία της Ακροδεξιάς, ότι όλοι οι άλλοι είναι ίδιοι. Η αναγκαία δημοκρατική επαγρύπνηση επιβάλλει ο αντιφασισμός να είναι ενεργός λαϊκή - ενωτική δύναμη και όχι παιχνίδι σκοπιμοτήτων στις κορυφές του αμαρτωλού πολιτικού συστήματος.

ΤΟ ΒΗΜΑ

Καμία ανοχή

Οι συνομιλίες των μελών της Χρυσής Αυγής που έρχονται καθημερινά στο φως της δημοσιότητας δείχνουν το βάθος της εγκληματικής δραστηριότητας του ναζιστικού αυτού μορφώματος που κάτω από τον κοινοβουλευτικό μανδύα είχε καταφέρει μέχρι σήμερα να τη σκεπάζει.

Δείχνουν επίσης τη διεύθυνσή της στα σώματα ασφαλείας, κάτι βέβαια που ήταν γνωστό από τις αποκαλύψεις του Βήματος σχετικά με τα αποτελέσματα στα εκλογικά τμήματα που ψήφισαν οι αστυνομικοί στην Αθήνα, αλλά δεν ήθελε να παραδεχθεί η κυβέρνηση.

Οι εκατοντάδες σελίδες των απομαγνητοφωνήσεων φέρνουν μπροστά στις ευθύνες του και το πολιτικό σύστημα που άφησε να θεριέψει κάτω από τα πόδια του αυτή η σφηκοφυλιά της παρανομίας και της διαφθοράς χωρίς να επεμβαίνει.

Οι φωνές όλα τα προηγούμενα χρόνια ήταν

πολλές και από διαφορετικές πλευρές αλλά τα αυτιά ήταν δυστυχώς κλειστά.

Σήμερα πολλοί εκπλήσονται ή κάνουν τους έκπληκτους μη μπορώντας να δικαιολογήσουν την προηγούμενη στάση τους.

Λάθη ανεπίτρεπτα μιας κοινωνίας που δεν έχει συνειδητοποιήσει πως από μια πλαστή ευμάρεια έπεσε απότομα στα βαθιά της οικονομικής κρίσης.

Τώρα που αυτός ο βόρβορος έρχεται στην επιφάνεια πρέπει η Πολιτεία πάει βαθιά την έρευνα και να ζηλώσει χωρίς καμία ανοχή όλο το δίκτυο της που τόσα χρόνια ουσιαστικά ανενόχλητη ύφαινε η Χρυσή Αυγή.

Και σε αυτό πρέπει να ζητήσει και να πάρει βοήθεια από όλα τα κόμματα του συνταγματικού τόξου χωρίς μικροκομματικά τετρίπια. Διαφορετικά το φίδι του φασισμού και του ναζισμού θα βρει και πάλι την ευκαιρία να γεννήσει τα αυγά του.

ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ

Περήφανα γηρατειά με παιδιά κι εγγόνια

Από χτες άρχισαν να περισσεύουν τα λόγια περί του θεσμικού ρόλου των ηλικιωμένων, με αφορμή τη σημερινή μέρα (1η Οκτώβρη) που είναι αφιερωμένη στην Τρίτη Ηλικία. Αυτά για εκείνους που έχουν αναγάγει τους «κοινωνικούς διαλόγους» σε κορωνίδα της δράσης τους. Για το αγωνιστικό κίνημα των συνταξιούχων - που δεν παραμυθιάζεται - το νόημα είναι αλλιώς.

Όπως το εκφράζει η Ένωση Συνταξιούχων Κύριας και Επικουρικής Ασφάλισης Καλλιθέας και Γύρω Δήμων σε ανακοίνωσή της: «Την 1η Οκτώβρη την επικαλούνται εκείνοι που θεωρούν ότι τα «γηρατειά είναι κόστος»...

Ενα σάπιο σύστημα που θεωρεί την Τρίτη Ηλικία αναλώσιμη στο βωμό των συμφερόντων της πλουτοκρατίας εφαρμόζοντας πιστά τις εντολές της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Που καταστρέφει όποια υποδομή συντηρούμε και η οποία διευκόλυνε και βοήθησε τη δύ-

σκολη περίοδο που έχουν τα γηρατειά. Ενα τέτοιο λοιπόν πολιτικό σύστημα δεν έχει το δικαίωμα να βγάζει λόγους και να μοιράζει υποσχέσεις τη «μέρα των ηλικιωμένων», όπως κάνει και τη μέρα του παιδιού, της μητέρας, του περιβάλλοντος, των ΑμΕΑ κ.λπ. - δηλαδή των θυμάτων του. Δεν έχουν κανένα δικαίωμα να εμπαίζουν, διότι περί εμπαϊσμού πρόκειται, τα γηρατειά που πραγματικά είναι περήφανα».

Τα περήφανα γηρατειά, που δεν είναι απόμαχοι της ζωής, καλούν όλους τους συνταξιούχους να κάνουν μια νέα αρχή: «Να μπουκ και να οργανωθούν στα σωματεία τους και με αποφασιστικότητα να παλέψουμε για να πάρουμε πίσω τη ζωή που μας κλέβουν κάθε μέρα...

Να αγωνιστούμε μαζί με τα παιδιά και τα εγγόνια μας, με όσες δυνάμεις έχουμε, για να ανοίξει ο δρόμος που θα φέρει το λαό στην εξουσία». Ετσι, απλά και σταράτα.